

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177

PODUREDNIŠTVO

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija Lir 28.000

Letna inozemstvo Lir 40.000

Letna inozemstvo, USA dol. 30

Poštno čekovni račun: šte. 11234499

Leto XXXVIII. - Štev. 40 (1920)

Gorica - četrtek, 16. oktobra 1986 - Trst

Posamezna številka Lir 600

Globalna zaščita v slepi ulici Ob misijonih združena vsa slovenska Cerkev

V nedeljo 12. oktobra niso doživeli mrzle prhe le politični opazovalci in svetovna javnost, ki si je mogoče delala utvare o vrhunskem sestanku med Reaganom in Gorbačovom v Reykjaviku. Mrzlo prho smo doživeli tudi Slovenci.

Podtajnik pri predsedstvu vlade, socialistični poslanec Amato, ki je desna roka vladnega predsednika Craxija, je enotni slovenski delegaciji povedal, da bi se morali Slovenci v bistvu odpovedati načelu o globalnosti pri zaščitnem zakonu. Odprte probleme naj bi reševali postopoma, najprej in najlaže pa naj bi se lotili kulture. O tem bi vlada lahko pripravila osnutek, ki bi govoril o šolstvu, slovenskem stalnem gledališču, kulturnih dejavnostih in podobno. Ostale probleme naj bi reševali kasneje, ko bo možno doseči zanje soglasje.

PREZRITE ZAHTEVE

To je seveda v nasprotju z zahtevami, ki jih vse slovenske komponente postavljajo že od začetka sedemdesetih let, ko smo se odločili za zahtevo o »globalnem zaščitnem zakonu«, saj so se vse prejšnje poti za manjšinsko zaščito znašale na mrtvem tiru: izpolnitev ustave, izpolnitev Memoranduma, pošten deželni statut. Socialistična stranka je, podobno kot komunistična partija, Slovenska skupnost, pozneje DC, Lista za Trst (Gruber-Benco), radikalna stranka, Proletarska demokracija, osvojila načelo globalne zaščite in večkrat predložila svoj zakonski predlog v tem smislu. Tudi obljube najvišjih državnih, vladnih in deželnih predstavnikov so to sprejemale, pa še bi lahko naštevali Cas-sandrovo komisijo, »poskusni« osnutek ministra Vizizinja ipd. Ob vseh pomanjkljivostih ali celo nesprejemljivostih raznih predlogov je ostajalo v ospredju načelo, da je treba probleme Slovencev v Italiji reševati celovito: na vsem ozemlju in na vseh življenjskih in pravnih področjih.

SOCIALISTIČNA DVOLIČNOST

Predstavnik socialističnega predsednika vlade pa zdaj predlaga odstopanje od tega. Vemo, da bi odobritev »kulturnega zakona« (a bi glede šolstva obsegal uvajanje slovenskih šol v Benečijo in Kanalsko dolino?) potisnila v neotipljivo prihodnost vsa ostala vprašanja, saj smo na šolski zakon čakali od leta 1947 do 1961.

To bi sprejeli, če bi bili Slovenci kulturna skupina, ne pa vsestransko razvita narodnostna skupnost, ki ji gre za pravice slovenščine v javnosti, za družbeno-gospodarska vprašanja in vse ostale točke iz predlogov o globalni zaščiti.

Samo ustavno sodišče je v razsodbi o prof. Samu Pahorju opozorilo, da je država ravno glede rabe slovenščine (šlo je za rabo materinščine pred kazenskim sodiščem) v izredno hudi zamudi, tako da si je »zmislilo« način, kako bi to pravico zajamčilo, ne da bi črtalo iz postopnika protinamizinskih členov.

Zanimivo je, da je na sestanku prisotni vodilni socialistični parlamentarec iz Furlanije-Juljske krajine De Carli izjavil, da je njegova stranka pripravljena spreminiti sedanji predlog o globalni zaščiti v predlog o kulturnih potrebah Slovencev. Poslanec je celo ustavil podtajnika, ko je ta odgovoril na vprašanje delegacije o možnosti, da bi izjemoma rešili takoj vsaj perečo finančno krizo Slovenskega stalnega gledališča s posebnim zakonom. Amato je dejal, da bi vlada tega ne ovirala, De Carli pa se je oglasil rekoč, da bi to ne šlo. Ni mogoče rešiti enega problema, nadaljevali pa z zahtevami na ostalih področjih, češ da je treba ves »spor« odpraviti.

Že dopoldne je podtajnik Amato na tiskovni konferenci na sedežu deželnega odbora v Trstu izjavil, da je treba glede manjšinske zaščite najti v vladi »najmanjši skupni imenovalec«, ker so mnenja deljena. Socialisti, ki imajo predsednika vlade, torej ne mislijo zaradi nas v ogenj. Za dvomljive »človekove pravice« (razporeka, celo splav) in za vprašljive skupne ljudi

pa so pripravljeni boriti se proti vsem...

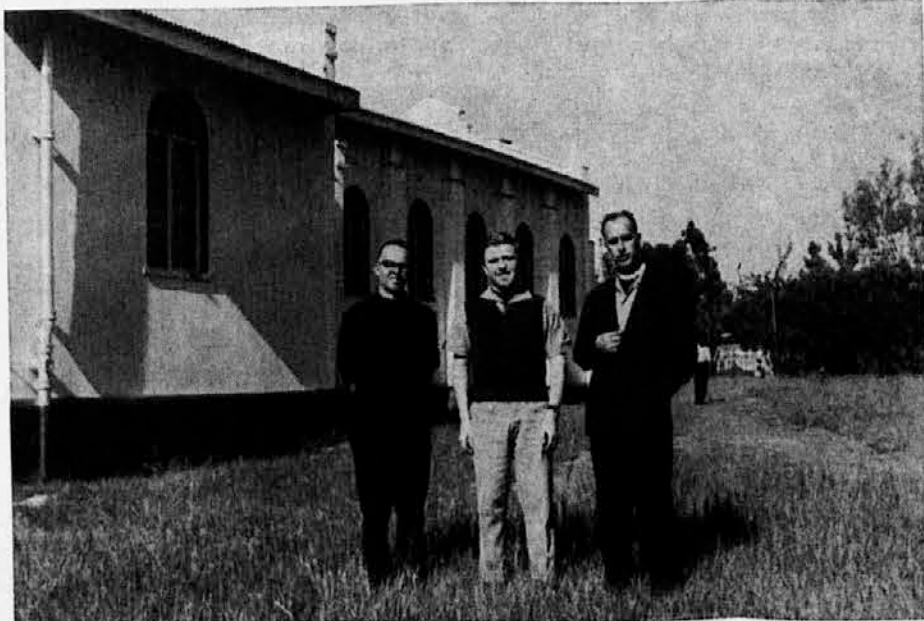
Po Craxijevem nastopu o »krivični meji« okoli Trsta, po »italijanskem pohodu« v čast Nazariu Sauru tržaškega kratkotrajnega župana PSI Agnellija in po podobnih pojavih se je treba vprašati, kam je pripeljala odločitev dela slovenske levice iz leta 1962 o vključitvi v PSI. Kdor še danes zagovarja tako vključevanje in na vse pretege poudarja »naprednost« socialistične stranke, nosi velike odgovornosti. Saj se PSI glede naših problemov na oblasti ravna tako kot toliko kritizirani krščanski demokrati in drugi.

MRZLA PRHA ZA SLOVENSKO MANJŠINO

V enotni delegaciji, ki jo je Amato sprejel v Vidmu v nedeljo popoldne, so bili Viljem Cerno (beneška družba), Jelka Grbec (PCI), Bogo Samsa (SKGZ), Igor Tuta (PSI), Ivo Jevnikar (SSK) in Marija Ferletič (SSO). Slovenski predstavniki so doživeli še to, da so po uvodnih besedah o slovenskih zahtevah, ki jih je po načelu rotacije povedal prof. Cerno, in po odgovoru podtajnika Amata ostali brez sogo-vornika, saj je podtajnik odhitel na manifestacijo svoje stranke v spremstvu deželnega tajnika Trombette in posl. De Carlija (ki pravzaprav nista spadala na se-stanek, ker je enotna delegacija prek vladnega komisarja v Trstu prosila za sprejem pri podtajniku pri predsedstvu vlade, ne pri socialističnem vrhu). Sploh ni počakal na odgovor precej osuplih gostov. Na vprašanje, ali bi se dalo o zadevi vsaj v Rimu temeljiteje pomeniti, je le odvrnil, da prav gotovo, vendar ne z njim, temveč z ministrom za deželna vprašanja Vizizinjem.

Njegova uvodna, sicer naklonjena in pozitivna razmišljanja, so se tako razblinila. Na začetku je namreč priznal, da vlada ni storila svoje dolžnosti. Podčrtal je še, da vsaj načelno zaščita ne sme biti odvisna od števila manjšincev (čeprav da je to pri uresničevanju načel dejanska zelo pomembno...) in da imamo do nje polno pravico. Negativnost nastopa vladnega predstavnika pa se je začela takoj za tem, ko je začel omenjati, da je zaščita Slovencev zgolj notranja italijanska zadeva, ker da ni odvisna od mednarodnih obveznosti. Končno je sledila na začetku omenjena »mrzla prha«.

M. Terezija je ob obisku v vzhodno-afriški državi Tanzaniji doživela letalsko nesrečo, pri kateri je bilo ubitih pet oseb, med njimi ena sestra. Namenjena v kraj Tabora, kjer naj bi prisostvovala obljubam sedmih novink iz od nje ustanovljene redovne kongregacije »Misijonarne ljubezni«, se je hotela poslužiti turističnega letala Cessna. Letalo pa, čeprav že v zagonu, se iz nepojasnjenih vzrokov ni moglo dvigniti in je zavozilo v močvirje, ki se je nekaj trenutkov prej poslovlila od m. Terezije.

Trije slovenski misijonarji, vsi iz Družbe Jezusove, ki so delovali oz. še delujejo v Zambiji. Od leve na desno: p. Jože Kokalj, sedaj predstojnik jezuitske slovenske province v Ljubljani; p. Stanko Rozman, delujoč v Lusaki, in p. Radko Rudež, ki deluje na podeželju

Tinje (Tainach) na Koroškem so župnija na levi strani Drave kakih 20 km vzhodno od Celovca. Ta župnija je goriški Cerki dala zaslužnega škofa F. Ks. Luschina, ki se je rodil v tem kraju iz slovenske družine 3. decembra 1781. Goriško nadškofijo je vodil od leta 1835 do 1854. Še danes se je v Tinjah ohranil priimek Luschin.

DOM »SODALITAS«

Nekoč pomembna prostinja so danes Tinje znane predvsem zavoljo Prosvetnega doma Sodalitas. Dom je last koroških slovenskih duhovnikov, združenih v društvu Sodalitas, ki ga vodi neutrudni in podjetni g. Jože Kopeinig. Ta je dom obnovil, razširil in naredil iz njega center kulturnega in duhovnega življenja ne samo za Slovence, temveč tudi za Nemce, tako da je dom v Tinjah znan po vsej Avstriji. Celo leto se tam prirejajo srečanja, tečaji, razstave, duhovne vaje in podobno. Gospodinjijo pa slovenske šolske sestre.

V tem domu se je pretekli teden od torka do petka vršil II. vseslovenski misijonski simpozij. Ob odprtju v torek zvečer je bilo poudarjeno, da je prvi simpozij bil v Rimu v Sloveniku pred petimi leti na pobudo ravnatelja msgr. M. Jezernika. Bil je to prvi misijonski simpozij v naši zgodovini in sedanj je drugi, ki mu bodo gotovo sledili še nadaljnji.

Simpozij je pripravil poseben odbor, ki mu je predsedoval msgr. Franc Mikuž, narodni voditelj misijonov za Slovenijo. Na tem mestu je g. Mikuž nasledil pok. prelata dr. Vilka Fajdiga, ki se je še osebno udeležil prvega simpozija, med tem časom je pa umrl. Pudarili so, da ima pok. prelat Fajdiga velike zasluge za obnovo misijonske misli v Sloveniji po zadnji vojni.

Predavanja so bila v veliki dvorani doma. Za bolj doživeto misijonsko vzdušje je prispevala tudi razstava afriških stenstih preprog. Gre za slikovite preproge (po-itl. arazzi), izdelane na roko z afriškimi motivi; skane so bile v domu Mariahill pri Beljaku.

MLADINA IN MISIJONI

Na prednji steni dvorane je visel napis: Mladina in misijoni. Letošnji simpozij je bil namreč posvečen zlasti odnosu mladine do misijonov. In res je bilo med udeleženci kar precej mladih duhovnikov, redovnikov, redovnic, pa tudi laikov in laičnih misijonarjev. Celotno srečanje v dvorani pri skupnih mašah so popestrili s svojimi nastopi mladi študentje in študentke iz Modestovega doma v Celovcu in iz Velikovca.

Skupina mladih se je pripeljala tudi iz Ljubljane z lastnim kombijem. Ko so se predstavili, smo slišali, da gre za akademike in študente višjih šol v Ljubljani, ki se v misijonskih krožkih zanimajo za probleme Tretjega sveta in za oznanjevanje evangelija ondotnim ljudstvom. Napis: Mladina in misijoni torej ni bil samo zaradi lepšega, temveč je res zajel tudi

mlade, kolikor je bilo mogoče, ker je oktober že čas šole.

ZASTOPANA CELOTNA SLOVENSKA CERKEV

O udeležencih lahko povem še to, da je bila na simpoziju zastopana celotna slovenska Cerkev, tako teritorialno kot glede na stanove. Prišli so zastopniki iz Argentine, iz ZDA, Kanade, misijonarji in misijonarke iz Afrike, Azije, in seveda Koroške, iz Slovenije, s Tržaškega, Goriškega ter iz Rima. Bili so navzoči duhovniki (ki jih je bilo približno polovica od 65 udeležencev), potem redovniki in redovnice različnih redov, laični misijonarji in misijonarki, pa laiki obeh spolov.

Krona tej slovenski Cerki v malem sta bila celovski škof Egon Kapellari in ljubljanski metropolit Alojzij Šuštar, ki pa je prišel le zadnji dan, ker je bil prej zadržan zavoljo jesenskega zasedanja jugoslovanske škofovske konference v Stični.

Lahko bi rekli, da je bil v Tinjah zbran nekak slovenski misijonski koncil. Najbrž bi nobena druga pobuda ne zbrala slovenskih vernikov iz vseh dežel sveta kot ta simpozij. Odsotna je bila le Avstralija.

Ceprav slovenski metropolit prve dni ni bil navzoč, se je simpozij začel z njegovo besedo. Prvi večer smo namreč poslušali na traku posnet njegov intervju po končanem obisku pri slovenskih misijonarjih v Zambiji in na Madagaskarju, ki jih je obiskal letos v juliju in avgustu. Na poti sta ga spremljala g. Kopeinig in mladi argentinski Slovenec Marko Vilfan, ki je prebil tri leta kot laični misijonar na Madagaskarju in se je sedaj ustavil v Avstriji, da na univerzi nadaljuje študije.

POZDRAVI IN VOŠČILA

Kako so udeleženci simpozija v Tinjah bili povezani tudi z drugimi, pričajo številni pozdravi, ki so jih razne osebnosti poslale. Iz Jugoslavije sta se oglasila škof Metod Piriš ter škof Gugić, odgovoren za misijone pri jugoslovanski škofovski konferenci, nuncij z Dunaja, pronuncij iz Zambije, škof Kuntner, odgovoren za misijone pri avstrijski škofovski konferenci, potem kardinal Tomko, prefekt Kongregacije za misijone, škof iz Farafangane na Madagaskarju, kjer delujejo slovenski misijonarji, nadškof iz Lusake v Zambiji in še drugi.

LADISLAV LENČEK CM

Izrazitosti simpoziju v Tinjah niso dala

samo kvalitetna predavanja in poročila (prof. Drago Ocvirk, dr. A. Snaj), temveč še v večji meri navzočnost najbolj kvalificiranih oseb na misijonskem področju. Poleg že omenjenih msgr. Jezernika in Mikuža naj omenim g. Ladislava Lenčka CM. Bralci revije Katoliški misijoni ga dobro poznajo, drugi pa manj. Zato naj povem, da je L. Lenček že nad 50 let duša in motor misijonskega dela med Slovenci.

Začel je še kot mlad lazarist v Grobljah v uredništvu Katoliških misijonov, nadaljeval med vojno v Ljubljani, ko je vodil nekaj zelo agilnih misijonskih krožkov med dijaki. Po vojni se je umaknil v Italijo, potem v Argentino. Toda že v begunstvu je obnovil Katoliške misijone, ki so izhajali kot razmnoženina.

V Argentini je takoj po prihodu začel list tiskati. Z njim in drugimi pobudami v Buenos Airesu je razgibal misijonsko dejavnost ne samo med rojaki v Argentini, temveč, lahko rečemo, po celim svetu.

Njegova posebnost je tudi ta, da je vsa leta po vojni držal pismene stike z vsemi slovenskimi misijonarji in jih tudi osebno obiskal. Poleg tega je bil centrala, kamor so se stekali darovi za slovenske misijonarje in jih je on pravično razdeljeval med vse slovenske misijonarje. Na nikogar ni pozabil. O njem je tudi govora v letošnji »Misijonski nedelji«.

FRANC SODJA CM

Njemu je zvesto stal ob strani sobrat Franc Sodja in mu stoji še danes. Če je L. Lenček šel na široko, je Sodja oral na globoko in orje še vedno. Njegova skrb je bila duhovno oblikovanje bodočih misijonarjev. Prvi sad tega njegovega dela je bil dr. Janez Janež, ki je bil tudi prvi slovenski laik po vojni, ki je odšel v misijone, najprej na Kitajsko k msgr. Kerrecu in Andreju Majcnu, potem pa, ko so ga komunisti izgnali iz Kitajske, se je ustavil na Taiwanu (Formozi), kjer je še danes sloveč zdravnik kirurg. Dr. Janežu so sledili še drugi misijonarji, duhovniki ter laiki, fantje in dekleta, vsi duhovni otroci g. Sodje. Zato je Argentina dala sorazmerno največ misijonskih delavcev med povojnimi Slovenci.

Franc Sodja je bil po vojni zaprt in je dolge mesece preživel v samici. Ko so ga izpustili, je skrivaj prekoračil mejo in se zatekel v Kanado, nato v Argentino, od tam pa nazadnje spet v Toronto v Kanadi. Svoje izkušnje iz komunističnih ječ (Nadaljevanje na str. 2)

Vrhunsko srečanje v Reykjaviku ni uspelo

Enajst ur pogovorov, štiri srečanja preteklo soboto in nedeljo v islandski prestolnici Reykjavik med severnoameriškim predsednikom Reaganom in sovjetskim partijskim voditeljem Gorbačovom in nazadnje — neuspeh. Oba državnika sta se razšla praznih rok.

In vendar je svetovna javnost od tega vrhunskega pripravljalnega sestanka mnogo pričakovala, pa tudi sama sobesednika. V mnogih vprašanjih so se njuna stališča zelo približala, le glede vesoljskega ščita, obrambe v vesoljskem prostoru, je bil Reagan neizprosno in neuklonljiv. Sovjetska stran je vztrajala, naj se ZDA odpovedo raziskavam in poskusom glede vesoljske obrambe, kajti s tem bi postala sovjetska jedrska grožnja malo učinkovita. Reagan pa je prav glede tega bil nepopustljiv. Odločno je pribil: »O tem se ne mislim spuščati v pogajanja ne sedaj in ne kasneje. Interesi svobodnega sveta to zahtevajo.«

Predhodno je Gorbačov predložil svojo ponudbo: 50% jedrskih izstrelkov na daljni dolet naj bi bilo odstranjenih, iz Evrope pa tisti na srednji dolet in sklenila naj bi se pogodba o prenehanju jedrskih poskusov. Glede prenehanja teh poskusov so Severnoameričani bili mnenja, da se jih zmanjša ne pa ukine, glede jedrskih

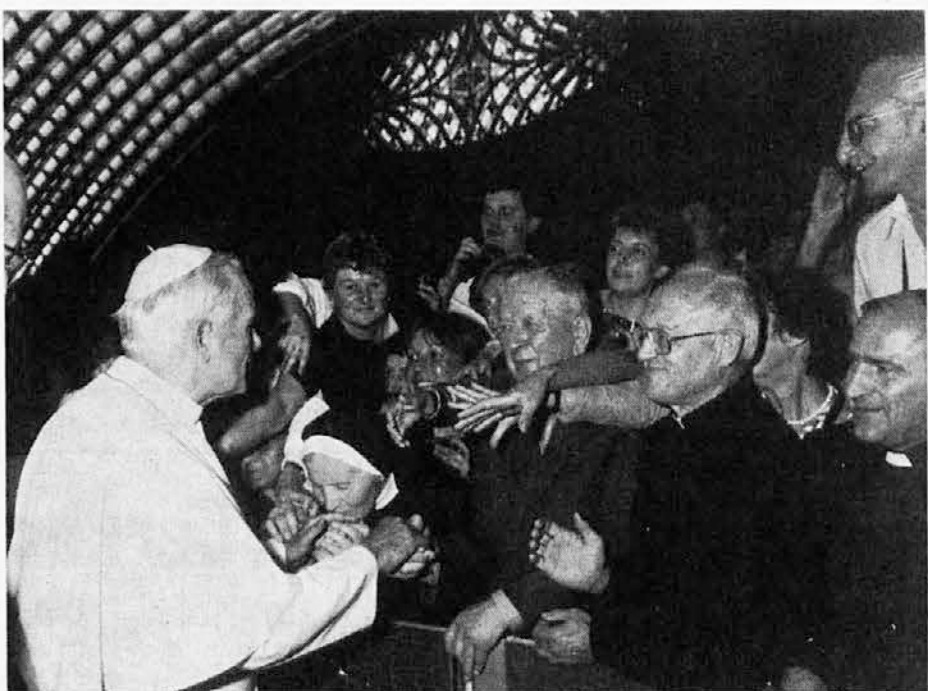
izstrelkov na srednji dolet pa so izrazili dvom glede iskrenosti odstranitve iz Evrope, kajti izstrelki SS20 lahko Evropo še vedno ogrožajo izza Urala, poleg tega pa bi izstrelki, nameščeni v azijskem prostoru, še naprej bili pretnja za azijske zaveznike ZDA.

»Pričakovalo se je več in tudi doseči bi se moglo več,« je na kratko označil srečanje severnoameriški državni tajnik Shultz. »V Reykjaviku bi se dalo skleniti zelo pomembne dogovore, ki bi v teku desetih let lahko popolnoma odpravili jedrsko orožje.« Tako je kljub očitnemu zblizanju stališč vse ostalo pri starem. Pri tem niti ni bil določen novi datum prihodnjega vrhunškega sestanka.

★

Vsak tretji kristjan je preganjan

Tako ugotavlja krščanska svetovna enciklopedija. Naštevava 605 milijonov kristjanov, ki na en ali drugi način trpijo zavoljo svoje vere. V Aziji skoro ni dežele, kjer ne bi kristjani doživljali nasprotovanja in nasilja. In to se ne dogaja samo v komunističnih državah. Tudi muslimanske postajajo do kristjanov vedno bolj nestrpne. Prav isto se kaže zadnje čase v Indiji s strani hinduistov.

Pri avdienci sv. očeta v dvorani Pavla VI. v sredo 10. septembra so bili navzoči tudi udeleženci simpozija o nadškofu F.B. Sedeju. Na fotografiji vidimo dekana msgr. Viktorja Kosa, ki se je simpozija udeležil kot tisti, ki ga je posvetil še nadškof Sedej. Poleg njega je msgr. dr. M. Jezernik

Zgodovinsko molitveno srečanje v Assisiju

Se dobrih deset dni nas loči od edinstvenega molitvenega srečanja papeža Janeza Pavla II. s predstavniki veroizpovedi vsega sveta. Ta dogodek bo potekal v pričetku vsega sveta v ponedeljek 27. t.m. v Assisiju. Tokrat lahko upravičeno uporabljamo besedo »zgodovinsko« srečanje, saj česa takega svet še ni videl. Papežemu vabilu se je odzvalo nad 160 zastopnikov 36 veroizpovedi.

Višek vsega bo na nižjem trgu pred baziliko sv. Frančiška, kjer bo vsak predstavnik poslušal molitev svojega bližnjega. Prijavili so se zastopniki pravoslavne Cerkve (ni še gotovo za srbsko pravoslavno Cerkev), starovzhodnih Cerkva, Krščan-

skega svetovnega občestva, Krščanske svetovne organizacije, pomembnejših judovskih skupin ter skupin nekrščanskih religij.

Vzporedno s pripravami tega dne poteka še akcija za drugo papeževo pobudo, ko je namreč iz Lyona naslovil vsem politikom in skupinam, naj vsaj v tem dnevu prenehajo povsod po svetu s prelivanjem krvi.

Verniki bomo sledili prizorom tega dne ne le kot radovedni gledalci, temveč kot živo sodelujoče občestvo, ki bo v tem dnevu združeno v tej skupni molitvi za mir v svetu. - j. d.

OKNO V DANAŠNJI SVET

■ Papež Janez Pavel II. je preteklo nedeljo v baziliki sv. Petra v Rimu razglasil za svetnika redovnika teatinca kardinala Jožefa Tomasija, ki se je rodil leta 1649 v Licati na Siciliji v plemiški družini. Njegov oče je postal knez Lampeduški. Novi svetnik se je v redu teatincev posvetil predvsem študiju in prav zaradi tega ga je več papežev hotelo imeti za svetovalec pri vodenju raznih rimskih kongregacij. Papež Klement XI. ga je celo imenoval leta 1712 za kardinala. Umrli pa je že naslednje leto.

■ V Turinu je v starosti 83 let umrl kardinal Michele Pellegrino. Turinsko nadškofijo je vodil od leta 1965 do 1967. Zelo je poudarjal bratstvo, svobodo, uboštvo ter se zavzemal za delavce. Zelo pri srcu mu je bil tudi mladi rod. Značilne so njegove okrožnice »Hoditi skupaj«, »Človek ali kristjan?«, »Moliti ali delati?« Njegova stališča, ki niso bila vedno sprejeta dobro, namerno tudi v katoliških krogih znotraj Cerkve, so vplivala na njegov nepričakovani odstop. Umaknil se je med reveže v hišo božje Previdnosti Cottolengo, kjer je leta 1982 doživel možgansko kap, od katere se ni več opomogel.

■ Skofje iz Kalabrije, ki so prišli papežu poročat v Rim, so bili nato v skupini od njega sprejeti. Janez Pavel II. je poudaril, da je treba uporabiti krščansko etiko zoper družbeno zla, ki tarejo njihove skofije. Nekatera je tudi naštel: prikrivanje zločina (omertà), favoriziranje izbrancev, zlorabe v javnem upravljanju, organizirano zločinstvo. Skofje je pri tem pozval, naj nadaljujejo s svojo pastoralno dejavnostjo, javne upravitelje pa opomnil, naj vestno svoje delo vršijo kakor to od njih državljanji pričakujejo.

■ V Budimpešti se je po štirih dneh razprav zaključil dialog med kristjani in marksisti pod naslovom »Družba in etične vrednote«. P. Tischer, docent na teološki fakulteti v Krakovu, je označil sestanek kot razpravljanje med dvema skupinama, ki sta govorili različne jezike. Tudi zaključke razgovorov je vsaka skupina podala s svojega stališča. Med simpozijem je nepričakovano dospel v madžarsko prestolnico bivši dunajski nadškof kardinal König, ki se je poldrugo uro na sedežu tamkajšnjega parlamenta razgovarjal z voditeljem madžarske partije Janošom Kadarjem. Po predhodnem dogovoru naj bi srečanje ostalo tajno, toda partijski krogi so hoteli dati dogodku poudarka in so srečanje obelodanili na samem simpoziju. Do srečanja naj bi prišlo na Königovo pobudo.

■ Na Bavarskem so bile preteklo nedeljo deželne volitve, ki so prinesle uspeh predvsem borcem za čistočo v okolju, »zelelenim«, kot se označujejo. Prvič so presegli 5% oddanih glasov. Od 4,6% so se dvignili na 7,3% in bodo v novem deželnem parlamentu imeli 15 predstavnikov. Christlichsoziale Union (CSU), Krščansko socialna zveza, ki ima že 29 let pod vodstvom dinamičnega Josefa Straussa absolutno večino, je to pot nazadovala od 58,3% pred štirimi leti na 55,9% ter ob sedanjih 126 poslancih izgubila sedem sedežev; še huje je prizadeta socialdemokratska stranka, ki je v odstotkih padla od 31,9 na 27,6 ter bo imela 62 poslanskih mest (-9). Zlasti pa so bili poraženi liberalci, zavezniki krščanskih demokratov v zveznem parlamentu. Nazadovali so od 4,5% na 3,9% in so zato tudi to pot ostali brez svojega predstavnika.

■ V ZR Nemčiji je Rote Armee Fraction (RAF), tj. skupina Rdeče armade obnovila svojo dejavnost z umorom ravnatelja političnega urada zunanjega ministva Gerolda von Braunmühla, tesnega sodelavca zunanjega ministra Genscherja.

Dva zakrknana terorista sta ga pričakala pred njegovo hišo v rezidenčni četrti Bonna in ga zahrbtno ustrelila. Umor si je prilastil »Kommando Ingrid Schubert« iz zgoraj omenjene skupine z utemeljitvijo, da je bil ubiti ena osrednjih osebnosti pri načrtovanju zahodnoevropske politike v okviru imperialističnih struktur.

■ Na priporočilo Varnostnega sveta Združenih narodov je bil soglasno izvoljen od skupščine OZN Peruvanec Javier Pérez de Cuellar za novo obdobje. Prvič je bil sedaj 66-letni diplomat izvoljen leta 1981, a tedaj je bilo potrebnih za njegovo imenovanje 16 volitev, ki so zaradi polemik med velesilami trajale kar dva meseca.

V Afganistanu divja krvava vojna že šest let. Svobodoljubni domačini nadaljujejo z gverilo. Teško jih bo ukrotiti. Tega se začnajo zavedati tudi sovjetski okupatorji

■ Srednjeameriško državo El Salvador je konec preteklega tedna prizadel hud potres sedme stopnje po Richterjevi lestvici, tj. podobne jakosti kot je bil tisti v Furlaniji pred desetimi leti. Najbolj so poškodovane mestne četrti v prestolnici. Govori se o več tisoč mrtvih in mnogih ranjenih; seveda bodo končne številke znane šele čez nekaj časa. Predsednik Duarte je takoj zaprosil za mednarodno pomoč, levičarski gverilci pa so enostransko razglasili premirje. El Salvador je v tem stoletju doživel že dva huda potresa: leta 1915 in 1969.

Cvetka iz ateističnega muzeja

Cerkev sv. Kazimira v Vilni, ki je glavni zavetnik Litve, so sovjetske oblasti spremenile v ateistični muzej. Pred glavni oltar so postavili veliko barvano vetrato z napisom: Človek je ustvaril Boga, Bog je torej stvaritev in delo človeka. Zato Boga ni.

Uboji ljudje, ki to verujejo, ker verujejo človeku, temu revnemu bitju. Mi pa verujemo v Kristusa Jezusa, od mrtvih vstalega in ne v umrljive in uboge ljudi.

Prve mučenke iz španske državljanske vojne

Zvečer dne 24. julija 1936 so bile v Madridu ubite tri redovnice karmeličanke. Ravno so se mislele skriti na kakem varnejšem kraju, ko jih je zapazila neka ženska in jih ovadila revolucionarni milici. Odpeljali so jih in brez zasliševanja še isti dan ustrelili.

Sv. kongregacija je izjavila, da gre za prave mučenke, saj niso bile niti sojene niti česa krive. Postale so le žrtev sovražstva do vere.

Dve indijski dekleti v molitvi pred evharističnim Bogom

Misijski simpozij v Tinjah

(nadaljevanje s 1. strani)

Je izpovedal v knjigi »Pred vrati pekla«. Kasneje so drugi potrdili grozote, ki so jih morali prestajati jetniki v tedanjih stalinističnih ječah v Ljubljani (Branko Hofman, Noč do jutra; Igor Torkar, Umiranje na obroke).

Fr. Sodja je pa tudi izrazil duhovni pisatelj, ki je napisal npr. Lepo je biti mlad in Glejte, že sonce zahaja. Veliko je pisal v Katoliških misijonih; načelni članki so povečini njegovi.

DRUGE MISIJSKE OSEBNOSTI

K tem izrazitim osebnostim z misijonskega področja naj prištejem še p. Jožeta Kokalja SJ, bivšega misijonarja v Zambiji in sedaj provinciala jezuitov v Sloveniji; Franca Buha CM, doma na počitnicah, ki je generalni vikar škofa v Farafangani; s. Frančiško Novak, že 50 let misijonarko na Tajske, ki je na simpoziju tudi sodelovala. V to vrsto spada tudi g. Jože Kopeinig in usmiljenka Marija Pavlišič z Madagaskarja. A naj bo dovolj naštevavanja. Slovenska misijonska Cerkev je bila torej tudi kvalitetno dobro zastopana.

KAJ S »KATOLISKIMI MISIJONI«?

Poseben problem, ki ga je simpozij moral rešiti, je bila zadeva revije »Katoliški misijoni«. L. Lenček je v svojem poročilu to tudi jasno nakazal: revija v Argentini ne more več dolgo izhajati, ker ima premalo naročnikov in ker je začelo primanjkovati sodelavcev.

Številni so nakazali razne možne rešitve, vsi so se pa strinjali, da revija mora ostati. Končni sklep je bil, naj se revija prenese v Slovenijo, a naj ohrani svojo samostojnost. Ali naj se ohrani dosednji naslov ali naj se izbere drugega in za vse ostalo, naj poskrbi poseben pripravljalni odbor, ki je bil na koncu simpozija tudi izbran.

MISSIO - POSLANSTVO

V zadnjih letih je vstalo vprašanje, kako skrbeti za laike, ki odhajajo v misijone. Pri slovenski škofovski konferenci so v ta namen ustanovili poseben odbor, ki so mu dali ime »Missio« (poslanstvo). Ta odbor naj skrbi za primerno pripravo laičnih misijonskih pomočnikov v domovini, potem naj jih spremlja v misijonskih deželah in poskrbi tudi za njihovo socialno zavarovanje. Simpozij je to z veseljem vzel na znanje.

ODLIKOVANJA

Zadnji dan misijona je bil sprejet tudi sklep, da se dajo priznanja nekaterim najbolj zaslužnim misijonskim delavcem; odločili so se, da dajo priznanja: dr. Janezu Janczu, misijonskemu zdravniku na Taiwanu; Andreju Majcnu, salezijancu, ki je misijonaril na Kitajskem, v Južnem Vietnamu in nazadnje na Taiwanu, sedaj pa uživa zaslužni pokoj med sobraty na Rakovniku pri Ljubljani; Ladislavu Lenčku in družbi lazaristov, ki so bili pred zadnjo vojno in vsa leta po njej tako vneti pobudniki misijonske misli med Slovenci, ter uršulinki m. Ksaveriji Pirc, ki je najstarejša slovenska misijonarka in deluje na Tajske že okoli 60 let.

MOLITEV

Na simpoziju pa nismo samo razpravljali, temveč tudi molili. Vsako jutro so bile skupne hvalnice, vsak večer pa skupna maša. V sredo smo poročali h Gospe Sveti. Somaševanje je vodil škof Kapellari, verniki so napolnili svetilnice, duhovniki pa preziteriji. Pri maši so bili navzoči tudi gojenci dijaškega Modestovega doma, ki so tudi prav občuteno peli. Med mašo so od groba sv. Modesta prinesli prižgane sveče ter jih izročili misijonarjem in misijonarkam, ki se odpravljajo v misijone. Škof Kapellari je spregovoril v slovenščini ter poudaril, kako prav je, da smo se zbrali prav v tem svetilišču, kjer počiva sv. Modest, ki je prvi prinesel luč evangelija Slovincem na Koroškem.

Naslednji dan, v četrtek, je bila maša v župnijski cerkvi v Tinjah. Tu smo slišali tudi pesmi v malgaščini. Pri večerji so izrekli voščila msgr. Maksimilijanu Jezerniku, ki je v nedeljo 12. oktobra go-doval.

Zadnji dan, v petek, je bilo somaševanje v kapeli tinskega doma in ga je vodil nadškof Suštar. Pri vsaki maši smo pri prošnjah prosili za te in one namene; zadnji dan je dr. J. Prešeren izrekel tudi tole prošnjo: »Prosimo Boga, da bi se slovenski skavti in skavtine na Tržaškem in Goriškem začeli bolj zanimati za misijone in da bi se odločili za delo v misijonih.«

Prosimo Boga in Mater božjo, da bi uslišala te in še druge prošnje, izrečene na drugem vseslovenskem misijonskem simpoziju v Tinjah. Saj prazno je delo brez blagoslova od zgoraj. K. Humar

KOROŠKI SLOVENEK v dunajskem parlamentu?

Vladne krize in volitve niso na dnevnem redu samo pri nas v Italiji. Tudi sosednja republika Avstrija se zadnje čase sooča z njimi. Tako sta se sporekla dosedanja zaveznika socialistična stranka s stranko svobodnjakov-liberalci. Prišlo je do razpisa novih predčasnih političnih volitev, ki bodo 23. novembra letos.

Koroški Slovenci, ki jim Avstrija vse doslej ni dala tistih pravic, ki so bile zapisane v 7. členu državne pogodbe, niso bili po vojni še nikdar zastopani v dunajskem parlamentu, ker pač niso imeli dovolj glasov za izvolitev svojega poslanca.

V zadnjem času pa je tudi v Avstriji, kot drugod po svobodni Evropi, nastalo novo gibanje zelenih. Sicer so nastopili že na zadnjih političnih volitvah. Bil pa je to nepovezan nastop in nobena od raznovrstnih skupin ni dosegla potrebnih glasov. Ob zadnjih volitvah državnega predsednika pa je predstavnica zelenih Freda Meissner-Blau prejela nad 250.000 glasov, kar bi pomenilo — če bodo ob političnih volitvah zeleni te glasove ohranili — kar dvanajst mandatov v dunajskem parlamentu.

Začeli so se pogovori po vsej Avstriji in v to akcijo se je vključila tudi KEL (Koroška enotna lista), ki je blizu Narodnemu svetu koroških Slovinccev. Dogovorili so se, da bodo na skupni listi zelenih nastopale posamezne skupine z vso avtonomijo, tako tudi manjšinske skupine. Sporazumeli so se nadalje, da bo v primeru pozitivnega rezultata zagotovljena izvolitev slovenskega kandidata s Koroške, ki bo zastopal tudi druge manjšine v Avstriji (Gradiščanske Hrvate, Čehe, Madžare).

Tako so se v nedeljo 5. oktobra sestali v Slomškovem domu v Celovcu zastopniki KEL iz vse Koroške, da bi sprejeli dokončne sklepe. Sestanek je odprl in vodil Fric Kert, podpredsednik KEL-a, poročali pa so še odborniki dr. Pavle Apovnik, Miha Zablatnik in dr. Karel Smole. Ti so osvetlili z vseh vidikov nastali položaj in realne možnosti izvolitve koroškega Slovence v dunajski parlament.

Zboru so prinesli pozdrave tudi predstavniki zelenih, deželni svetovalec SSK dr. Drago Štoka, deželni predsednik SSK Marjan Terpin in predsednik NSKS dr. Matvež Grilc. Primorska predstavnika sta zlasti utemeljila samostojne nastope slovenske stranke na Primorskem in ugotovila, da če niso vsedržavne stranke, ki Avstrijo vodijo ves povojni čas, znale urediti odnosov do Slovinccev, imajo ti vso pravico, da se poslužijo takih sredstev, ki jim bo-

do zagotovila lastno predstavnostvo.

Ob koncu je zbor odobril nastop na skupni listi zelenih ter izbral kandidate, ki jih bo vodil dr. Karel Smole, ki bo po vseh predvidevanjih postal prvi slovenski poslanec v dunajskem parlamentu po 70 letih.

Primorski Slovenci jim seveda želimo obilo uspeha!

Nagrada z zanimivim pogojem

Kulturnemu kritiku Fritzu Raddatzu, uredniku nekega tednika v Bonnu, je bila podeljena nagrada v znesku 20 milijonov lir. Smel pa jo bo dvigniti edinole pod pogojem, da ne bo več pisal ene same vrstice in se posvetil raje drugemu koristnemu delu.

Zaslužna ustanova

Unitalsi (Unione nazionale italiana trasporto ammalati a Lourdes e santuari internazionali) je nastala leta 1903. Ustanovili jo je telesno prizadet človek Giambattista Tommasi. V Lurdu ni našel telesnega zdravja, pač pa se je zavedel vrednosti svojega stanja. Doživel je veliko duhovno tolažbo. Njegovo načelo je bilo: »Če je Lurd pomagal meni, bo pomagal tudi tolikim drugim bolnikom«. V pravila je zapisal: »Polje njenega apostolata so bolniki. V zvestobi zakramentov krsta, birme in Evharistije vidijo člani Ustanove svojo posvetitev apostolatu v službi bolnih bratov in sester za rast krščanskega občestva.«

Od daljnega začetka do danes se je Unitalsi zelo razširila. Vsako leto organizira 83 posebnih romarskih vlakov za bolnike v Lurd. Lani so jih ti vlaki prepe-ljali tja 12.284, katere je spremljalo 8.667 bolničark, 6.226 nosačev in 543 zdravnikov. Z bolniki je potovalo v Lurd tudi 28.038 romarjev.

Zlasti je razveseljivo, da bolnike vsako leto spremlja vedno večje število mladih ljudi, ki znajo biti ljubeči postrežniki in ki si redno sami plačajo potne stroške.

Tudi letos sta odpeljala posebna vlaka bolnike iz Trsta in Gorice. Med bolniki je bilo tudi večje število Slovinccev.

Nasilje v mladih afriških državah

V zadnjih 25 letih je bilo umorjenih ali izgnanih 50 predsednikov in to kar v 30 državah črne celine. Od 42 afriških držav jih samo sedem dovoljuje različne stranke, povsod drugod je enostrankarski sistem, 17 pa jih ima vojaško diktaturo.

Študije o Ivanu Trinku

Poročali smo že, da je bila 3. oktobra v dvorani pokrajinskega sveta v Vidmu predstavitev zbornika *Ricerche su Ivan Trinko* (Studije o Ivanu Trinku). Knjigo, ki jo je izdala videmska pokrajina, uredil pa Pietro Zovatto, sestavlja vrsta člankov, ki pojasnjujejo raznolikost osebnosti Ivana Trinka in njegovo pisano dejavnost (med drugim tudi politično) v okviru videmske pokrajine.

Knjiga se začneja z dolgo razpravo Pietra Zovatta, ki analizira Trinkovo osebnost v različnih obdobjih pesnikovega dolgega življenja in jo skuša uokviriti v zgodovinsko podobo Benečije.

Martin Jevnikar natančno opisuje Trinka prevajalca in posrednika med slovensko oz. slovansko kulturo med Italijani. Trinko je namreč dobro poznal ne samo slovenščino, temveč skoraj vse slovanske jezike: hrvaščino, ruščino, češčino, poljščino. Precej znamenitih del iz teh jezikov je Trinko prevedel v italijanščino in jih objavil v videmskih časopisih in revijah. Veliko se je tudi zanimal za stare slovanske rokopise pa tudi za nadiško in rezijsko narečje. Zaradi teh svojevrstnih zanimanj je vzpostavil stike z najbolj znanimi slavisti takratnega časa.

Podobno tematiko obravnava tudi članek Marina Vertovca (*Ivan Trinko posrednik med slovanskim in latinskim svetom*) in Boža Zuanella (*Ivan Trinko - kulturni delavec*). Slednji se odlikuje po sintetičnem prikazu.

Fedora Ferluga-Petronio razčlenjuje Trinkov jezik in proučuje ob tem Trinkova dela v pesmih in v prozi. Še posebej se zaustavlja pri pesnikovih mladostnih, neobjavljenih pesmih, ki pričajo o začetnih težavah, s katerimi se je moral Trinko v mladih letih spopadati, da je lahko obvladal knjižno slovenščino, ki se je je naučil kot samouk.

Zaključneta knjiga dva članka izpod peresa Marina Qualize o Ivanu Trinku, politiku in filozofu, ki nam prikazujeta Trinka kot pokrajinskega svetovaleca in profesorja filozofije v videmskem središču.

Knjiga se je pojavila na knjižnem trgu istočasno z zbornikom, ki ga je objavila Slovenska teološka akademija v Rimu ob Trinkovem simpoziju. Obe deli izpričujeta pozornost, ki jo je še vedno deležen najslavnejši beneški kulturni delavec s strani različnih raziskovalcev, saj je bila njegova dejavnost tako raznolika, da jo je treba še v marsičem proučiti.

V zborniku, ki ga je izdala v italijanščini videmska pokrajina, izstopa v uvodnem članku misel Pietra Zovatta, da se Trinko kot beneški duhovnik in intelektualci ne asimilirali italijanski kulturi, temveč je ostal zvest svojemu narodu ter se proslavil kot posrednik med slovanskim in romanskim svetom in to tudi v času, ko so zgodovinski dogodki na Primorskem in v Benečiji izrinili slovenščino iz javnega življenja.

Pier Antonlo Ruzzene

Koroški dnevi v polnem teku

Z nastopom najmlajših so se začeli v soboto, 11. oktobra, v Kulturnem domu v Sovodnjah Koroški dnevi. Mladi člani KPD »Planina« iz Sel so se predstavili z otroško igro Svetlane Makarovič »Sovica Oka«. Igro so naslednjega dne ponovili v župnijski dvorani v Doberdobi in v osnovni šoli »A. Gradnik« v Števerjanu. Igra je v vseh treh slovenskih občinah privabila številne mlade gledalce, ki so s posebno pozornostjo spremljali malo in poredno so-vico Oka, ki je s prijetnim petjem popestrila dogajanje na odru.

V Sovodnjah sta koroške goste pozdravila predsednik ZSKP dr. Damjan Paulin in Ivo Kovic v imenu zbora Rupa-Peč, ki je bil gostitelj. Za Krščansko kulturno zvezo iz Celovca pa je spregovoril Marjan Olip, predsednik društva »Planina« iz Sel.

Tudi v Doberdobi in Števerjanu sta koroške prijateljke pozdravila predsednika domačih društev in sicer Mario Vižintin za društvo »Hrast« in Marko Terčič za društvo »F.B. Sedej«. Oba predsednika sta poudarila važnost takih oblik sodelovanja, ki krepijo kulturno in narodnostno zavest.

V nedeljo 12. oktobra se je v gledališču »F. Prešeren« v Boljuncu predstavila igral-ska skupina iz Zelezne Kaple s pretrsljivo igro »Časovno vzporedje v Birkenwaldu«, ki jo je režiral Poldej Zunder. O tem gostovanju obširneje poročamo na drugem mestu.

Koroški dnevi se bodo nadaljevali med tednom ter zaključili v nedeljo 19. oktobra v Katoliškem domu v Gorici.

Politični položaj na Tržaškem

Z izvolitvijo novih večinskih odborov na tržaški občini in pokrajini konec septembra se je formalno zaključila večmesečna politična in upravna kriza, ki je nastala v zvezi z zahtevo Liste za Trst po zamenjavi župana Richettija (DC) z njenim voditeljem Cecovinijem, kot so to predvidevali dogovori iz maja 1984. Toda vprašanje se je zataknilo po razkolu v Listi in ločitvi od nje oporečnice skupine okrog tajnika Giuricina in h kateri je pristopil predsednik pokrajine Marchio. Slednji pa je odlašal s svojim odstopom, ker je tako hotel preprečiti izvolitev Cecovinija za župana, kar je seveda prav prišlo zlasti DC.

Ker je Lista kljub temu vztrajala na Cecoviniju, so se stranke deželne večine dogovorile, da same postavijo manjšinska odbora brez Liste, ki je od svoje strani že sklenila preiti v opozicijo. Toda ko bi morala ta svoj sklep tudi izvesti, se je »premisllila« in z nepričakovano kandidatu-ro socialista Agnellija dala vedeti, da raje kot iti v opozicijo umakne kandidatu-ro Cecovinija.

Stranka PSI ji je takoj prisluhnila in v brk že doseženemu sporazumu s strankami deželne večine omogočila listarjem zopetni vstop v politično igro, iz katere se je bila že sama izločila. To je spet povzročilo mnogo hude krvi pri ostalih zav-zveznikih.

Toda na pritisk vsedravnih in deželnih vodstev strank se je PSI morala odpovedati Agnelliju na županskem mestu, kar je potem končno omogočilo izvolitev novih večinskih odborov tudi s prisotnostjo Liste, kateri je kot politični sili relativne večine pripadlo mesto župana (tajnik Giulio Staffieri), DC pa predsedstvo pokrajine (svetovalec Dario Locchi).

SSK je aktivno sodelovala pri vseh pogajanjih, na katerih je stalno zahtevala odborništvo na občini in pokrajini ter zadovoljivo formulacijo zahteve po globalni zaščiti slovenske manjšine. Z vztrajnostjo in doslednostjo je dosegla izpolnitev teh bistvenih pogojev. S tem si je ne samo zagotovila prisotnost v odborih, temveč tudi preprečila namere »prijateljev« in neprijateljev, da bi jo izločili in osamili, kar bi bilo v danih razmerah v izključno škodo slovenske manjšine.

Rojanski romarji v Novi Štifi

Ce že obiskujemo vse mogoče božje poti po svetu, hrani tudi naša Slovenija bisere Marijinih svetišč. Med te štejemo tudi Novo Štifo pri Ribnici.

Iznad zelenja že od daleč opozorja nase cerkveni zvonik. Ce boste prišli tja v družbi drugih romarjev, boste doživeli edinstveno petje slovenskih zvonov. Ko boste stopili iz avtobusa, boste morda radovedno obstali pred primerkom dveh 350 let starih veličastnih lip, ki skupno s cerkvijo in samostanom sestavljajo celovito enoto tega božjepotnega griča. Pa še nekaj. Vsaj osemmetrski obseg debelega vnožja skriva v svoji častiljivi krošnji ljubko utico s klopami vse naokrog. Po varnih stopnicah pa se boste znašli v sami sredini zelenega naročja.

Čisti osmerokotnik starodavne cerkve je tolika znamenitost, da si jo vsako leto ogledajo številni umetniki od vsepovsod. Pred bogatim baročnim oltarjem se človek vpraša, kje so revni ljudje tiste dobe zbrali toliko zlata, da so z njim okrasili ne samo glavnega, temveč tudi stranske oltarje.

Uganko je moral razrešiti g. Zorko, vodja romanja. Povedal je, da so za to poskrbeli takratni graščaki-velikaši, želeč z zlatom odkupiti svoje obtežene duše, ko jih je iz razvratnosti življenja priklical milostni trenutek spoznanja. Ne glede na zlato okras oltarji iz trdne lipovine, očarljiva umetnina figur angelov in svetih simbolov. V središču oltarja se v lahkotnem vzponu dviga Marijino vnebovzetje, obkroženo z ljubimiki angeli. Višino pa zaključuje svetost božjega Trojstva.

Večina romarjev obišče še stransko kapelo, kjer so nameščene svete »štenge«. Na kolenih, ob svetih relikvijah, vdelenih na vsaki stopnici, izroči romar še enkrat svoje prošnje in počasti Križanega.

Odveč je poudariti, da so pobočja, naselja in gozdovi v jesenskih barvah lepota, ki je noben človeški čopič ne zmore. In te lepote je v vseh letnih časih prepoln vsak kotiček naše slovenske zemlje. - F. V.

Gostovanje Korošcev v gledališču v Boljuncu

V nedeljo 12. oktobra ob 16. uri smo se v gledališču »Fr. Prešeren« v Boljuncu zbrali prijatelji koroških Slovencev, da smo prisostvovali gledališki predstavi »Časovno vzporedje v Birkenwaldu«.

Zbrana tišina je že na samem začetku igre spremljala zbor igralcev, ki se je prek dvorane pomikal na oder s prižganimi svečami v rokah in ob tihem popevanju primerne melodije. Ta zbor pevcev-igralcev je kot živa kulisa in s pevske vložki spremljal celotno odigravanje moderno zasnovane in skrbno režirane drame iz življenja jetnikov v enem izmed tolikih nacističnih taborišč.

Vsa zgodba se odigra na odru prepričljivo in publiko pritegne k intenzivni pozornosti, da zbrano in čustveno sledi dogajanju. Temeljito naštudirane vloge vseh igralcev, zlasti pa posrečen prikaz glavnih vlog, kakor npr. vloge matere, pa tudi slike, ki jih je med igro ustvarjala skupina plesalk — vse to prepriča slehernega gledalca, da ob koncu ognjevit zaploska zaslužni igralski družini PD Zarja iz Zelezne Kaple.

Pravilno je izjavil ob pozdravu predsednik Slovenske prosvete iz Trsta Marij Maver, da se morejo ti koroški amaterski igralci meriti tudi s prenekatro poklicno igralsko družino. Vsekakor gre priznanje štiridesetim igralcem, ki so za tako zahtevno delo prav gotovo posvetili veliko časa, a tudi kdo ve koliko žrtev. Predvsem pa gre zahvala režiserju, župniku v Zelezni Kapli, ki poleg rednega dušnopastirskega dela v obsejni fari zmoro pripravljati igralsko skupino svojih faranov za tako uspešne odrske nastope.

PD Mačkole je kot gostitelj zahvaljuje koroškim bratom, da so nam Primorcem posredovali prepričljiv zgled uspešnega kulturnega življenja, čemur nedvomno v veliki meri pripomore tudi očitno medsebojno razumevanje med člani ansambla.

Zal ni bila za tako imenitno priložnost dovolj zasedena gledališka dvorana. Prisotni smo pogrešali zlasti domačine in, zakaj ne, tudi številnejše goste iz drugih krajev s Tržaškega. Manjkale so tudi nekatere vidne osebnosti iz naše tukajšnje slovenske stvarnosti, ki naj bi s svojo prisotnostjo izkazale priznanje koroškim gostom.

Pri zakuski, ki jo je pripravilo PD Mačkole v prostorih srenjske hiše v Mačkolljah, se je ob medsebojnem spoznavanju in ob domači kapljici ter pesmi sprostila vesela družabnost.

Velik šopek rdečih nadeljnov s slovenskim trakom pa še skromno darilo, ki so ga gostje prejeli na odru iz rok mačkolljanske mladine, in tudi pozdravna pesem deklet zbora Slovenski šopek naj bo Korošcem v prepričljiv dokaz, da smo bili gostitelji njihovega obiska pri nas zares veseli.

V nedeljo 26. oktobra ob 17. uri bo v Marjinem domu pri Sv. Ivanu v Trstu, ul. Brandesia 27

MISIJSKA PRIREDITEV

Peli bodo svetoivanski otroci pod vodstvom učiteljice Marije Udovič. Na sporedu je film o Baragi »SLEDOVI« ter bogat srečolov.

Bazovica

Pogled nazaj. V juliju in avgustu smo obhajali praznike naših zavetnikov: najprej sv. Cirila in Metoda na Padričah prve dni julija, nato farni praznik naše zavetnice sv. Marije Magdalene (zavetnica že od leta 1336) ob koncu julija, in še v avgustu sv. Roka v Gropadi. Pri maši v čast sv. Marije Magdalene so sodelovali otroci kolonije Slokad pod vodstvom g. Romana Štebete in zavzetih vzgojiteljev. Na opasilu pa smo bili deležni lepega koncerta salezijanske godbe iz Trsta. Izvajali so klasične skladbe kakor tudi tržaške popevke. Občinstvo je bilo zadovoljno, saj je salezijanska godba ena najboljših na Tržaškem.

Od 1. do 5. septembra je Slomškov dom priredil izlet po Toskani. O tem izletu, ki je vse udeležence navdušil, smo brali iz črpnoročilo ene od udeleženk. Ko bomo zbrani na Hvaležnico v Slomškovem domu, si bodo lahko tudi drugi ob diapozitivih ustvarili sliko tega izleta.

6. septembra je naša župnijska skupnost ob udeležbi tudi drugih zavednih

Pohod proti lokaciji sinhrotrona

V nedeljo 12. oktobra se je nad 2.000 ljudi udeležilo »kraškega sprehoda« v okoličih Bazovice, Padrič, Trebč in Banov. Slo je za izvirni način protesta domačinov proti že določeni lokaciji za gradnjo sinhrotrona čisto blizu Bazovice. Slovenske organizacije zahtevajo, da se »svetlobni generator« postavi na prvotno določenem področju znotraj že razlaščenega in naravno revnejšega področja za znanstvene raziskave. Lokacija pri Bazovici bi prinesla namreč zelo obsežna, nepotrebna razlaščenja in uničenje plodne zemlje izjemno lepega kotička Krasa.

Protestnemu shodu, ki je šel po lokacijah prvotnih in sedanjih predlogov, da bi se ljudje prepričali na lastne oči, kaj se predlaga, so se kot pobudniki pridružila nekatera slovenska in italijanska naravoslovna združenja, organizacije, skavti, taborniki in drugi.

Udeležencem, ki so nekaj ur preživeli v lepem jesenskem vremenu, sta v ogradi, kjer naj bi zrasel sinhrotron, spregovorila zastopnik domačinov Mirjan Zagar in predstavnik Svetovnega sklada za naravo.

Slovenska skupnost, ki od vsega začetka nasprotuje lokaciji sinhrotrona, je manifestacijo podprla in pozvala somišljenike k udeležbi.

■ Na začetku preteklega tedna je po dolgih tajnih pogajanjih prišlo do nepričakovane izmenjave zapornikov med Italijo in Libijo. Rim je pomilostil tri Libijce, ki so bili vpleteni v krvave atentate proti Gedafijevim političnim nasprotnikom, Libija pa štiri italijanske državljane. Dva od njih sta bila pod obtožbo protidržavne dejavnosti obsojena na do smrtne ječe, dva pa zaradi prekupevanja z mamili na deset let. Pogajanja za zamenjavo sta vodila zunanji minister Andreotti in njegov libijski kolega Džalud. Ko se je zdelo, da so se tako libijsko-italijanski odnosi izboljšali, pa je nepredvidljivi Gedafi 24 ur potem spet napadel Italijo. Označil jo je za oporišče ameriškega državnega terorizma in kot sovražnika številka ena, italijanske teroriste pa je povabil, naj se zatečejo v Libijo, od koder se bodo lahko borili za osvoboditev domovine izpod ameriškega jarma. Italijansko zunanje ministrstvo je Gedafijeve izjave označilo za nesmiselne, libijskemu poslaniku v Italiji pa je bila izročena ostra protestna nota, katero je osebno predal Andreotti.

■ Pretekle dni, prve letošnje jeseni, je v Moskvi že zapadel sneg. Tako zgodnjega sneženja ni bilo od 17. septembra 1884.

ZANESLJIVOST PRIJATELJSKE BANKE

Naše hranilnice so nastale pred sto leti na pobudo takih ljudi, kot si ti. Mogoče zaradi tega še danes posvečajo družinam posebno pozornost. Z ugodnimi posojili omogočajo nakup ali obnovno hiše in nudijo osebnostno posojila po zelo zmerni obrestni meri. Pri nas boš vedno naletel na izredno pripravljenost in občutljivost. V kmečki in obrtni hranilnici in posojilnici si med prijatelji.

KMEČKE IN OBRTNE HRANILNICE IN POSOJILNICE

v Furlaniji-Julijski krajini

Tvoja domača banka

goriške novice

Koroški dnevi v Gorici

V nedeljo 19. oktobra nastopijo ob 16. uri v Katoliškem domu v Gorici člani Slov. prosv. društva »Jepa - Baško jezero« iz Loč na Koroškem.

Vas Loče leži 12 km jugovzhodno od Beljaka ob vznožju najbolj znane gore v Karavankah, pod Kepo ali kakor jo imenujejo domačini - Japo. Od ljubkega Baškega jezera, kjer je Franc Treiber zapel znano pesem »N' mau črnez izaro«, jo loči le ozko, pogozdno hribovje. Kot neznatno, kmečko naselje se omenja prvič leta 1147 z imenom Lonzakh, okrog leta 1250 Lonsac. Že 1430 je omenjena v Ločah neka cerkev, ki je bila podružnica fare Marija na Zilji, to pa so leta 1478 opustošili Turki. Spadala je takrat pod oglejski patriarhat, kasneje pa pod goriški škofijo.

Danes so Loče znan turistični kraj, medtem ko kmetijstvo vedno bolj nazaduje. Z nad sto hišami in okrog 800 prebivalci je doživela vas v zadnjem času mogočen razmah. V narodnem oziru pa so Loče od zadnje vojne hudo nazadovale, kar gre na račun pospešene asimilacije, močnega pritoka lednice in kvintetu »Jepa« sodeluje okrog 60 pevcev, odnosno igralcev. Dvojezično štirirazredno ljudsko šolo obiskuje 80 učencev, od teh je nad 20 % prijavljenih k slovenskemu pouku.

S slov. prosv. društvom »Jepa - Baško jezero« se Slovenci vsaj kulturno še nekoliko uveljavljajo v družbenem življenju vasi in njene okolice. V moškem pevskem zboru, tamburaškem ansamblu, mladinski skupini Lednice in kvintetu »Jepa« sodeluje okrog 60 pevcev, odnosno igralcev. Dvojezično štirirazredno ljudsko šolo obiskuje 80 učencev, od teh je nad 20 % prijavljenih k slovenskemu pouku.

Slovensko deželno gospodarsko združenje vabi vse goriške člane in njihove družine na proslavo in predstavitev publikacije

»40 LET SDGZ«

ki bo v **soboto 18. oktobra ob 20. uri** v Kulturnem domu v Gorici.

Osrednja Gregorčičeva proslava v zamejstvu

V okviru prireditve v počastitev Gregorčičevega leta bo 26. oktobra ob 20.30 v Avditoriju v Gorici osrednja zamejska proslava, ki jo prireja Zveza slovenske katoliške prosvete in Zveza slovenskih kulturnih društev, obe iz Gorice.

Izbir oziroma scenarij prireditve sta zasnovala Janez Povše in Ace Mermolja. V tem smislu naj bi prireditve izrazila podobno duhovno izročilo enega naših najpomembnejših pesnikov, ki je še kako vpliven ravno na območju Primorske, izročilo, ki nedvomno sega tudi v naš čas in učinkovito osvetljuje temeljna izhodišča Slovencev, bodisi v smislu aktivne vloge sožitja med narodi, kjerkoli in kadarkoli, kakor tudi v smislu usodne zakoreninjenosti slovenstva v tem posebnem delu srednjeevropskega prostora.

Slavnostni govornik bo Filibert Benedičič, na prireditvi z naslovom »Tu rod je moj, tu moj je kraj« pa sodelujejo: igralci Slovenskega stalnega gledališča Bogdana Bratuž, Anton Petje, Tone Gogala, Vladimir Jurc, združeni pevski zbori »Lojze Bratuž« in »Mirko Filej« iz Gorice ter »Hraste« iz Dobredebe, ki bodo ob spremeljavi orkestra in pod vodstvom dirigenta Hilarija Lavrenčiča izvedli Sattnerjevo kantato »Jeftejeva prisega«. Režiser prireditve je Janez Povše, sceno pripravila Silvan Bevcar.

Romanje na Sveto goro

Kot je bilo napovedano, se je romanje izvršilo v nedeljo 12. oktobra popoldne s skupno sv. mašo ob 15.30. Nam slovenskim romanjem iz Goriške nadškofije, kjer so bile vsaj zastopane skoro vse župnije, so se pridružile še briške župnije z onstran meje z vsemi petimi župniki. Tudi nekaj naših duhovnikov iz zamejstva je

bilo prisotnih. Baziliko smo napolnili in mogočno je donela ljudska pesem Mariji v čast. Vsi smo čutili, da je to res naša primorska božja pot, kjer se počutimo kot doma.

Somaševanje je vodil msgr. Fr. Močnik z desetimi drugimi dušnimi pastirji. Pridigal je svetogorski gvardijan p. Dominik. Po maši so bile še lavretanske liturgije z odpevi. Ko se je začelo mračiti, se je množica razšla peš, z avti in avtobusi. Vsi smo odnesli s Svete gore najlepše vtise. - Romarica

Slovenci po svetu

Uspeh slovenskega biblicista

Francoska prestolnica je žarela v toplem jesenskem soncu, ko se je na Sorboni (Salle des Actes) zbralo številno občinstvo, da bi sodelovalo obrambi doktorske disertacije dr. Jožeta Krašoveca.

Znam slovenski biblicist, ki ima v svoji življenjski zgodbi že doktorata na Bibličnem inštitutu v Rimu in na Hebrejski univerzi v Jeruzalemu, je predstavil znanstveno razpravo »Božja pravičnost (sdq) v hebrejski bibliji ter v judovski in krščanski interpretaciji«.

Doktorat, ki je dr. Krašovec dal naslov doktorja zgodovine verstev, verske antropologije in teoloških ved, je prava redkost, saj vključuje dva doktorata in sicer državnega na Sorboni in doktorat na Katoliškem inštitutu v Parizu. Dr. Krašovec je prvi slovenski teolog, ki je dosegel to izredno stopnjo v študijski lestvici. Posebno zanimivo in pomembno je tudi dejstvo, da je dr. Krašovec posvetil svojo disertacijo slovenski manjšini na Primorskem, Koroškem in Madžarskem.

Dr. Krašovec je tudi v mednarodnem pogledu dobro znan biblicist, saj je izdal že veliko znanstvenih razprav. Omenimo naj vsaj dve deli: Der Merismus im Biblisch-Hebräischen und Nordwestsemitischen ter Antithetic structure in biblical hebrew poetry; v posvetilu beremo, da je delo izšlo ob štiristoletnici prve celotne slovenske biblije (Jurij Dalmatin 1584). Poleg tega je bil tudi glavni pobudnik za nov slovenski prevod sv. pisma.

Tema, ki jo je izbral za pariški dvojni doktorat, je sicer pogosta v biblični literaturi; dr. Krašovec pa jo je načel z izvirnim pristopom, bodisi z metodološkega kot tudi miselnega pogleda. Obširna disertacija je v grobem razdeljena na tri dele: prvi podaja opredelitev pojma sdq in metodo raziskave; drugi del vsebuje analizo tekstov, ki zadevajo božjo pravičnost; tretji del pa obsega sintetično in primerjalno razpravljanje o besedi sdq in interpretaciji. Delu je dodan tudi zanimiv pregled zgodovine interpretacije bibličnih tekstov.

Glavni razlog, ki je dr. Krašoveca spodbujal k tej obširni razpravi, je bilo v evropski kulturi razširjeno mnenje o juridičnem vidiku božje pravičnosti. Dr. Krašovec je na podlagi analize bibličnih tekstov skušal to misel ovreči, saj hebrejski pojem pravičnosti (sdq) vključuje še mnogo drugih pomenskih odtenkov.

Dr. Krašovec toplo čestitamo ob tem izrednem dosežku in mu želimo še veliko uspehov in zadoščenja pri njegovem znanstvenem delu. - V-č

»Zgovorna tišina«

Kartuzija Pletenje v Sloveniji je pred kratkim izdala umetniško knjigo z naslovom »Zgovorna tišina«, ki skuša bralca na različne načine uvajati v skrivnost kartuzijanskega življenja. Besedilo je napisal sedanji prior samostana Janez Hollenstein, fotografije pa je posredoval Tomaž Lauko. Delo je v velikem formatu in je bilo natisnjeno tudi z besedilom v nemščini.

ZVEZA SLOVENSKE KATOLIŠKE PROSVETE
ZVEZA SLOVENSkih KULTURNIH DRUSTEV
GORICA

OSREDNJA ZAMEJSKA PROSLAVA
ob 80-letnici smrti

Simona Gregorčiča

»TU ROD JE MOJ, TU MOJ JE KRAJ«

Sattnerjeva kantata »Jeftejeva prisega« z orkestrom in zbori L. Bratuž, M. Filej in Hrast. Dirigent Hilarij Lavrenčič. Recital članov Slovenskega stalnega gledališča. Slavnostni govor Filiberta Benedičiča. Režija Janez Povše.

GORICA - Deželni Avditorij - Nedelja, 26. oktobra ob 20.30

Vodstvo SSO o Slov. stalnem gledališču

Vodstvo Sveta slovenskih organizacij (SSO) je v četrtek 9. oktobra razpravljalo o vrsti problemov, ki zadevajo njegovo delovanje in naše javno življenje.

Tako je bilo govora o zadnjih pripravah na Koroške dneve in na Gregorčičevo proslavo, ki bo v Gorici 26. oktobra. Sklenil je tudi, da bo Svet imel na začetku prihodnjega leta občni zbor, ki bo jubilejni, saj bo poteklo 10 let od njegove ustanovitve.

Veliko časa je vodstvo SSO posvetilo tudi problemom okoli Slov. stalnega gledališča (SSG), ki so prišli na dan tako glede finančnega stanja kot upravljanja te ustanove. Potem, ko je bil lani saniran dolg devetih milijard lir, je finansiranje še vedno odprta stran tega našega edinega poklicnega gledališča, kar bo nujno treba rešiti ob sodelovanju vseh naših političnih predstavništev.

Drugo vprašanje pa je način, kako vodstvo gledališča vodi to ustanovo. Gre v prvi vrsti za ravnanje nekaterih organov, ki se sploh ne sestajajo, in za repertoarno politiko gledališke hiše, ki je last vseh Slovencev. To je v zadnjem času povzročilo polemike, ki utegnejo imeti posledice. Na programu gledališča je namreč našlo mesto tudi delo, ki žali verska čustva enega dela slovenske javnosti.

Kljub argumentom, ki so govorili proti sprejemu tega dela, da ga je vodstvo SSG spravilo na letni program, v upravnem svetu pa je prišlo do preglasovanja, kar je nesprejemljivo za našo stvarnost in ni za sožitje med različnimi komponentami našega javnega življenja. SSO je zskrbjen zavoljo kulturne ravni naše gledališke hiše in se sprašuje, ali taka ustanova še odgovarja potrebam celotne slovenske manjšine, kateri je namenjena.

Obisk koroških občinskih svetovalcev

V okviru Koroških dni bo v petek 17. in soboto 18. oktobra na Tržaškem in Goriškem pomembno srečanje med koroškimi slovenskimi občinskimi svetovalci, ki so bili izvoljeni na samostojnih in enotnih listah ter so povezani v Klub slovenskih občinskih odbornikov, ter izvoljenimi predstavniki in ostalimi vidnimi aktivisti Slovenske skupnosti. Obisk bo lepa priložnost za medsebojno spoznavanje in izmenjavo informacij ter misli o narodno-obravnem delu ter o upravljanju javnih zadev.

V petek popoldne bosta sprejema za koroške občinske može na deželnem svetu Furlanije-Juljske krajine ter na pokrajinskem svetu v Trstu. Ob 19. uri pa bo v Sedejevem domu v Števerjanu posvet političnih delavcev Kluba slovenskih občinskih odbornikov in Slovenske skupnosti.

V soboto dopoldne si bodo koroški obiskovalci kot primer naše stvarnosti ogledali devinsko-nabrežinsko občino, kjer bodo imeli tudi razgovor z županom. Popoldne bo še družabno poslovilno srečanje.

»KATOLIŠKI GLAS« V VSAKO SLOVENSKO DRUŽINO!

Obisk slovenskih hranilnic v Sloveniji

Predstavniki upravnih odborov in nameščencev vseh štirih slovenskih hranilnic in posojilnic iz naše dežele so pred kratkim obiskali v Ljubljani Zvezo hranilno-kreditnih služb Slovenije. Tam so jih seznanili z ustrojem in delovanjem združenega hranilništva v okviru kmetijskih in gozdarskih zadrug v Sloveniji.

S svoje strani so predstavniki goriških in tržaških hranilnic in posojilnic povedali, v kakšnih razmerah delujejo in kakšne uspehe imajo denarni zavodi združenega kredita pri nas. Eni in drugi so poudarili koristnost takih srečanj za medsebojno spoznavanje, čeprav zaenkrat poslovno sodelovanje ni mogoče.

OBVESTILA

Ura molitve za misijone in blagoslov bo v cerkvi sv. Ignacija v Gorici v nedeljo 19. t. m. ob 15. uri.

Tradicionalna igra in srečolov za misijone v Gorici bo letos v nedeljo 9. novembra ob 16. uri v Katoliškem domu.

Ciklus predavanj o nadškofu Sedeju bo v Gorici v Katoliškem domu vse četrte meseca novembra ob 20.30.

V Kulturnem domu v Gorici nastopi SSG iz Trsta s Cankarjevo igro »Za narodov blagor« v ponedeljek 20. okt. ob 20.30 red A in v torek 21. okt. ob 20.30 red B.

Predavanje slovenske misijonarke. V Marjinem domu v Trstu, ul. Risorta 3, bo predavala o misijonih na Tajskem v nedeljo 19. oktobra ob 17. uri misijonarka na Tajskem Frančiška Novak. Pokazala bo tudi skioptične slike.

SSG iz Trsta pričinja sezono 1986-87 s Cankarjevo igro »Za narodov blagor«. V Kulturnem domu v Trstu bo premiera v petek 17. okt. ob 20.30, red A; sledijo predstave: v soboto 19. okt. ob 20.30 red B; v nedeljo 20. okt. ob 16. uri red C; v sredo 22. okt. ob 16. uri red H, in ob 20.30, red D; v soboto 25. okt. ob 20.30 red F; v nedeljo 26. okt. ob 16. uri red G; v četrtek 30. okt. ob 16. uri, red I in ob 20.30 red E.

DAROVİ

Za Katoliški glas: Terezija Mikulin 25.000; Anton Gasperini, Trst 22.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: N. N. 50.000.

Za cerkev sv. Ivana v Gorici: družina Koršič ob rojstvu vnuka Blaža 50.000 lir. N. N. v spomin pok. sorodnikov: za slovenske misijonarje 30.000, za lačne po sveto 30.000, za duhovniške poklice 10.000 in za Zavod sv. Družine 10.000 lir.

Ob 10. obletnici smrti dragega očeta Valentina Bensa daruje hči Marica z družino za Zavod sv. Družine, za Alojzijeve, za Katoliški glas in za novo telovadnico v Gorici po 50.000 lir.

Za Marijin dom pri Sv. Ivanu v Trstu: N. N. 100.000; Darko Cerkenik v spomin na brata Dušana 50.000; Milica Čok v spomin na sina Andra 50.000; Pavla in Maksi v spomin na drago mamo Marijo Škerlj vd. Godina 50.000; druž. Bizjak v spomin na Marijo Škerlj Godina 15.000 lir.

Za kapelo pri Domju: nekatere osebe iz župnije sv. Vincencija v Trstu namesto cvetja na grob Anice Stopar 25.000; M. K. v spomin svojih staršev in moža 30.000 lir.

Za popravilo cerkve v Ricmanjih: Sancin 30.000; družina Kozina, Boljunc v spomin Vide Hrvatčič 10.000; sorodniki in bota iz Ricmanj in Opčin ob krstu Martine Sosič 100.000; sestra Neta in nečakinja Ines z družino v spomin pok. brata Ninija in sestre Mici 30.000 lir.

Ob smrti Mirota Sturmana, Mačkolje so darovali: za cerkev v Mačkoljah: Milena Guštin, Repentabor 25.000, Marta Stepančič namesto cvetja 20.000, člani župnijskega sveta namesto cvetja 150.000, Marija Barut s hčerkami namesto cvetja 100.000, cerkveni pevski zbor 200.000 lir; za cerkveni zbor: Milena Guštin 25.000, Jolanda Žerjal 30.000, pevovodja Cveto Marc 30.000, Dalka Sturman ob bratovi smrti 50.000 lir; za dekliški zbor Slovenski šopek: Jolanda Žerjal 20.000, Dalka Sturman ob bratovi smrti 50.000 lir; za semenišče v Vipavi: Imelda z družino 50.000, družina Odoni 50.000, Uči z družino 20.000 lir; za Katoliški glas: Dalka Sturman v spomin pok. brata Mirota 50.000 lir; za popravilo ceste na Sv. goro: Dalka Sturman ob bratovi smrti 50.000 lir; za PD Mačkolje: Dalka Smotlak namesto cvetja na grob Mirota Sturman 20.000 lir.

Za misijone: druž. Novak ob preselitvi v Rojan 30.000; Rozina Volk 20.000; Marija Malnig 190.000 lir.

Za Sv. goro: Angela Pavlin v zahvalo za lepo slavlje na Sv. gori 50.000; Anica Slokar v spomin na sestro Zlatko 25.000 lir.

Sporod od 19. do 25. oktobra 1986

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 10.10 Mladinski oder: »Mali mož«. 11.45 Vera in naš čas. 14.10 Glasbeni kabaret. 15.10 Sport in glasba ter prenosi z naših prireditev.

Ponedeljek: 8.10 Iz šolskega sveta. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Poljudno čtivo. 12.00 Speleolog Ivan Andrej Perko. 13.20 Cecilijska 1985: Fantje izpod Grmade, Sovodenjska dekleta, Mirko Filej. 14.10 Otroški kotichek: Lahkih nog naokrog. 16.00 Zbornik: Osebnost. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Simf. orkester RTV Ljubljana. 18.00 Kmetijski tednik.

Torek: 8.10 Nediški zvn. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Poljudno čtivo; sestanek ob dvanajstih. 14.10 Povejmo v živo! 15.00 Mladi mladim. 16.00 Razmišljanja o vsakdanjih stvareh. 17.10 Simf. orkester RTV Ljubljana. 18.00 M. Santanelli: »Ljubzenske tegobe«. Radijska igra.

Sreda: 8.10 Raziskovanje in gibalne dejavnosti. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Poljudno čtivo. 12.00 Sestanek ob dvanajstih. 13.20 Moški zbor »Mirko Filej« iz Gorice. 14.10 Gospodarska problematika. 16.00 Od Milj do Devina. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Violinist C. Šiškočič in pianist I. Lazko.

Četrtek: 8.10 Od Milj do Devina. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Beležka. 12.00 Sestanek ob dvanajstih. 14.10 Otroški kotichek: Odgovori v barvah. 16.00 Na goriškem valu. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Četrtekova srečanja.

Petek: 8.10 Na goriškem valu. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Beležka. 12.00 Sestanek ob dvanajstih. 13.20 Zbovsko tekmovalstvo Seghizzi. 14.10 Naš jezik; ne prezirimo! 15.00 Iz filmskega sveta. 16.00 Zbornik: Osebnost. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Kulturni dogodki.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki. 10.10 Concert RAI iz Rima. 11.20 Poljudno čtivo. 12.00 Sestanek ob dvanajstih. 14.10 Poti do branja. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Pianistka Tamara Ražem. 18.00 A. Rebula: »Senčni ples«.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglasi in osmrtnice 400 lir, k temu dodati 18 % davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

ZANESLJIVOST PRIJATELJSKE BANKE

V kmečkih in obrtnih hranilnicah in posojilnicah lahko zaprosiš za:

- finančne prispevke in posojila, tudi pod ugodnejšimi pogoji, za nakup, gradnjo, razširitev ali prenovo hiše;
- osebno posojilo, za študij, zdravljenje, opremo, poročne stroške, nakup avtomobila in za vse druge družinske potrebe;
- izplačilo plač in pokojnin;
- strokovne nasvete za vlaganje v obveznice (Bot CCT obligacijski in delniški) in skupne sklade;
- storitev Bancomat za dvig gotovine tudi ponoči in ob nedeljah;
- varovanje vrednosti in dragocenosti v varnostnih predalih;
- plačilo raznih storitev tudi preko tekočega računa (SIP, F.NEL, plin), davkov, najemnine itd.

Pri nas boš vedno našel na pristrčnost, razpoložljivost, hitre usluge in prvovrstno poslovno učinkovitost.

KMEČKE IN OBRTNE
HRANILNICE IN
POSJOJILNICE

v Furlaniji-Juljski krajini

Tvoja domača banka

ZVEZA SLOVENSKE KATOLIŠKE PROSVETE - GORICA
SLOVENSKE PROSVETE - TRST
SKPD »MIRKO FILEJ« - GORICA

KOROŠKI DNEVI

Slovensko prosvetno društvo »Jepa - Baško jezero« iz Loč na Koroškem se predstavlja:

- Mladinska skupina iz Ledine (vodi Anica Resman).
- Tamburaški ansambel (vodi Erika Wrolich).

GORICA - Katoliški dom, v nedeljo 19. oktobra ob 16. uri